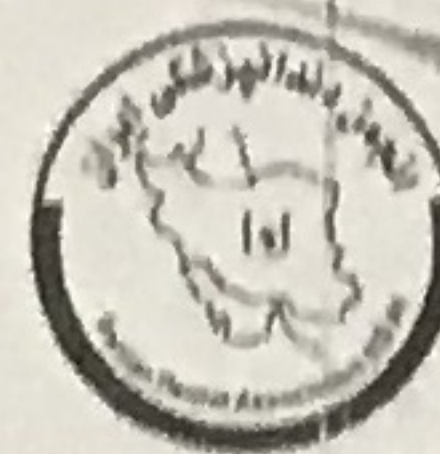

بیماری در مطب وجود دارد یا این که نیاز به محیط بیمارستانی است.

آگاهی از داروهایی که برای این بیماران منع تجویز دارند نیز به منظور پیش‌گیری از تداخلات دارویی الزامی است. ارزیابی دوره‌ای و مرتب پرسنل دندان پزشکی و همین‌طور بررسی تاریخچه تماس آن‌ها با بیماران آنفلوآنزای نوع A ضروری است.

به یاد داشته باشیم، هر بیمار با علائم حاد تنفسی ممکن است به این بیماری مبتلا باشد و اصول اولیه پیش‌گیری از آنفلوآنزای نوع A (H1N1) نه تنها برای بیماران مشکوک به آنفلوآنزا بلکه برای تمام بیماران باید رعایت شود.

دکتر پژمان وزیری^۱، دکتر مصطفی اسماعیلی^۲

تدابیر دندان پزشکی بیماران مبتلا به آنفلوآنزای نوع A (H1N1)

آنفلوآنزای نوع A (H1N1) یک زیرگروه از ویروس آنفلوآنزای نوع A، شایع‌ترین عامل آنفلوآنزا در انسان‌ها است. بعضی از انواع آنفلوآنزای نوع A مانند همین زیرگروه H1N1 بخش عمده‌ای از آنفلوآنزاهای فصلی را تشکیل می‌دهند. ویروس‌های آنفلوآنزای نوع A بر اساس دو پروتئین موجود در سطح ویروس به نام‌های هماگلوتینین و نورآمینیداز که به اختصار H و N نامیده می‌شوند، طبقه‌بندی می‌گردند. تمام ویروس‌های آنفلوآنزای نوع A، این دو پروتئین را دارند ولی ساختار هر کدام از این زنجیره‌ها، از یک نوع ویروس به نوع دیگر متفاوت است. ۱۶ زیرگروه H و ۹ زیرگروه N وجود دارد اما تنها زیرگروه‌های ۱ و ۲ و ۳ پروتئین H و زیرگروه‌های ۱ و ۲ پروتئین N بطور شایع در انسان‌ها یافت می‌شوند.

نوع H1N1 در سال ۲۰۰۶ کمتر از نیمی از عفونت‌های آنفلوآنزای انسانی را تشکیل می‌داد. این ویروس در خوک‌ها (swine influenza) و نیز در پرندگان (avian influenza) اندمیک است. در سال ۲۰۰۹، سازمان بهداشت جهانی باندی آنفلوآنزای نوع A را اعلام کرد و عامل آن را زیرگروه H1N1 معرفی نمود که ابتدا از خوک‌ها منشأ گرفته است (swine-origin). این نوع آنفلوآنزا بعداً توسط رسانه‌ها، آنفلوآنزای خوکی نام گرفت. در همان سال ۲۰۰۹ شیوع این بیماری افزایش بسیار چشم‌گیر و سریعی یافت به گونه‌ای که سازمان بهداشت جهانی سطح هشدار این باندی را سطح ۶ اعلام کرد. آخرین هشدار سطح ۶ مربوط به پاندی جهانی آنفلوآنزا در سال ۱۹۶۸ بود.

تدابیر دندان پزشکی: با توجه به این افزایش چشم‌گیر و سریع آنفلوآنزای نوع A (H1N1)، پیش‌گیری از آن در مطب‌ها و کلینیک‌های دندان پزشکی نیز اهمیت روزافزونی یافت و امروزه تمامی دندان پزشکان باید از ملاحظات درمان دندان پزشکی این بیماران آگاهی داشته باشند و در این راستا باید از خود بیماری و علائم آن، راه‌های انتقال، طول دوره بیماری، درمان‌های موجود، واکسیناسیون و روش‌های کنترل عفونت این ویروس آگاهی نسبی داشته باشند تا بتوانند ضمن ارائه درمان مناسب به این بیماران از انتقال و گسترش این ویروس به خود، پرسنل دندان پزشکی و سایر بیماران جلوگیری نمایند.

دندان پزشکان باید بدانند بهترین زمان کار دندان پزشکی برای این بیماران چه زمانی است و در صورت نیاز به درمان اورژانس، چه ملاحظاتی را باید رعایت نمود و آیا امکان درمان اورژانس بیماران فاز حاد

۱. استادیار بخش بیماری‌های دهان و تشخیص دانشکده دندان پزشکی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی شهید بهشتی

۲. رزیدنت بخش بیماری‌های دهان و تشخیص دانشکده دندان پزشکی دانشگاه شاهد